

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Dream team je spreman za sljedeću godinu

Uspjeli smo! Još se uvijek sve čini prilično nestvarno, ali stvarno smo uspjeli! Mjeseći pripreme, rada, gubljenja, stresa, nespavanja, planiranja, sve se to prošlog tjedna spojilo i odigralo bolje nego u našim najluđim snovima. Prvo izdanje Adventure Race Croatia ostavilo je natjecatelje s osmijehom na licu, a nas punog srca bez obzira na luđački tempo koji smo zadnji tjedan imali.

Iako su natjecatelji uživali u našim, ne više tajnim, lokacijama i neki od njih čak rekli da je ovo bila pustolovina života, njihove će priče prepustiti njima da pričaju. Onu koju ja želim podijeliti sa svima je priča o zakulisnoj ekipi koja je bila kičma ove utrke, a Igora i mene osvojila zauvijek.

Pretrpani aerodrom

Jasno je i za očekivati da ćemo nas dvoje u ovaj projekt unijeti zadnji atom snage, ali dobiti isto od ostatka volontera bilo je neopisivo. Kako je uopće moguće na tjedan dana skupiti ekipu kakvu smo imali mi? Otkud ta silna sloga i motivacija? Kako mrgud kao što je Igor bezuvjetno dobije srce i dušu petnaestak ljudi koji su spremni danima uloviti jedva koji sat sna, postavljati kontrole, voziti kombije, nositi bicikle, čuvati tranzicije i teleportirati se po terenu? Pretpostavljam zato što i on svoje srce nosi na rukavu i svi osjećamo da ništa od ovoga ne bi bilo moguće da samo i jedna karika popusti. Staviti takvu grupu ljudi na hrpu, izmoriti ih do maksimuma, dovesti u sve moguće, naizgled bezizlazne, situacije i doživjeti da i onda jedan drugome drže leđa i žrtvuju se jedan za drugog, vjerojatno će me rasplakati još mjesecima svaki put kad se sjetim njihovih premorenih lica kako tovari kutije bicikala u tri ujutro ili postavljaju šatore na tranzicijama u zoru. Već i vrapci na grani znaju da ja kažem da pustolovne utrke zblizavaju ljude na razini samo nji-

ma poznatoj, ali ovaj sam tjedan doživjela još nešto intenzivnije. Ljudi koje smo poznavali prije i pomno odabrali za ovaj projekt pokazali su da su toliko više od onoga što smo očekivali. Alen je već pet dana prije postavljao kontrole po Velebitu, sređivao dizajn za sve što je trebalo, imao cijeli vizual utrke pod kontrolom, Sablja i Bero su posjetili one najzahtjevnije kontrole u kršu, Božo je po cijele dane razvozio transfere s aerodroma samo da bi po završetku skočio u teretni kombi i nastavio s transferom bicikala, Mirković je sa sobom ponio cijeli duh SRK Pulsa i neumorno jurio po terenu s bilo kojim zadatkom, Marin, Spiro i Sever iz Zagreba su doveli kombije, šatore, kutije i sve što se dalo natrpati samo da bi Marin na Tulove grede otišao zabijati klinove, Mance i Urška su rješavale prijave, samo da bismo se po početku utrke svi raspršili kao pčelice. Jedni na Paški most, drugi s kutijama u Starigrad, treći s biciklima na Libinje. Sljedeća 72 sata čekala nas je logistička zavrzlama koju je nemoguće stopostotno predvidjeti, ali funkcionirali smo kao pretrpani aerodrom. Na live trackeru smo pratili kako se teamovi kreću, Bero nam je iz baze dojavljivao dodatne informacije i snalazili smo se od trenutka do trenutka. Čim bi se netko oslobodio posla uskakao je u pomoć drugome, izmjenjivali smo se u tim kratkim trenucima sna bez ijedne trzavice. Svaki smo riješeni problem doživljavali kao zajednički uspjeh i hranili se izmučeno veselim licima trkača koji su prolazili. U družbu Igora Mrgudnog uskočio je i Portugalac Jose koji je volontirao na nebrojeno svjetskih utrka i bio od neopisive pomoći svojim duhom i iskustvom. I danski sudac Lars uklopio se u trenutku i teškom mukom borio odoljeti šarmu naših volonterki. Diana je herojski provela noć na ledenim Cerovačkim, Jelena je satima dežurala na Tulovim gredama, Mance je s 20 sati oborila rekord bivanja na Pre-

Kako je uopće moguće na tjedan dana skupiti ekipu kakvu smo imali mi? Otkud ta silna sloga i motivacija? Kako mrgud kao što je Igor bezuvjetno dobije srce i dušu petnaestak ljudi koji su spremni danima uloviti jedva koji sat sna

zidu, a Urška se uselila u napuštenu kuću blizu tranzicije gdje se alarmom budila svakih 10 minuta da dočekuje natjecatelje.

Glupe fore

Glamurozni život pustolovnih utrka sve je samo ne lagodan. U nekom se trenutku pokvario i mjenjač na kamperu i kamper je ostao nasred ceste ispod kanjona rijeke Bijele. Točno ono što je Igoru trebalo u trenutku kad je morao postaviti zadnje kontrole. Sati su prolazili, predaha nije bilo i prvi se tim ozbiljno počeo približavati cilju. Što su oni bili bliže to je nama postajalo

jasnije da smo bliže kraju i da ćemo stvarno uspjeti. Po prvi puta od početka utrke, nas smo dvoje zajedno sjeli u auto i otišli u Zadar, postavili kontrole po gradu, premoreni se smijali glupim forama s Marinom na orguljama i ubrzo dočekali vodeće Francuze. Petnaest minuta kazne koju su dobili zbog zaboravljenog smeća iskoristili su za najduži san od početka utrke, ali višesatno vodstvo im nije moglo biti narušeno. Oko dva ujutro uskočili su u kajake prema cilju u Petrčanicima, a nas smo dvoje krenuli dočekati ih. Ajme, zaboravili smo pive i pizzu. Ti odjuri na benzinsku, a ja ću urediti cilj. Po prvi puta u životu spotičući se utrčavam usred noći po pive i grabim ih iz frižidera. Momak na kasi vidi da je vrag odnio šalu i brzo printa račun. Kakva dama! Kroz mračnu plažu trčim, brzinom nečijeg hoda, prema cilju i padam na plaži pred pobjednicima. Oni su i tako u fazi haluciniranja, pa im ja ne izgledam neobično, zahvalno uzimaju pivu, a ja na minutu zatvaram oči, dok Igor izmjenjuje dojmove s kapetanom ekipe. U sljedećih 16 sati u cilj ulaze i ostale ekipe, a naša složna družina konačno duboko udahne i shvati što smo napravili. I dok sam se suzdržavala ne gnjaviti sa svojim izljevima ljubavi i zahvalnosti, svi drugi su to napravili umjesto mene. Naša je zajednica bila opipljivo jaka.

Upoznali smo toliko intenzivno u tako kratkom vremenu da imam osjećaj da možemo sve. Mislila sam da ćemo se za ovu utrku žrtvovati samo da natjecatelji uživaju, i izaći iscrpljeni, a dobi-la sam ono za što živim, čvrstu vezu s ljudima i zajednički trud koji nas povezuje. Hvala vam od srca, svima! Dream team je spreman za sljedeću godinu, a do tada - voljno!

kalendar

RUJAN

Valamar Trail

29. rujna

Rabac
Trail utrka

Parezana u Vižinadi

30. rujna

Vižinada
Rekreativni biciklistički maraton

LISTOPAD

Istria Granfondo

5.-7. listopada

Umag, Novigrad
Međunarodni biciklistički maraton
Birat ćete između 90 km duge dionice Istria Granfondo Small i 136 km duge dionice Istria Granfondo Classic
Nedjeljna rekreativna bicikljada Istria Granfondo Family & Gourmet Tour provest će vas Novigradom i okolicom

Novigrad-Cittanova run

6. listopada

Novigrad, Aminess Maestral Hotel
Polumaraton, start/cilj ispred hotela Aminess Maestral, start 11 sati
Polumaraton štafetne utrke, tim od 2 trkača
Utrka na 10 km (Prvenstvo Hrvatske na 10 km), start/cilj ispred hotela Aminess Maestral, start 11 sati
Utrka na 5 km (Prvenstvo Hrvatske na 5 km), start/cilj ispred hotela Aminess Maestral, start 11 sati
Utrka na 3 km (Prvenstvo Hrvatske na 3 km), start/cilj ispred hotela Aminess Maestral, start 10.30 sati
Dječje utrke FUN RUN, start 10 sati

Brijuni trek

6. listopada

Brijuni

Weekend Bike and Gourmet Tour

6. i 7. listopada

Rovinj

Rekreativni biciklistički doživljaj
Start u 10 sati (subota i nedjelja) s parkirališta Sportskog centra hotela Eden
Staza: Hobby 80,5 km, Mare Sport 50,1 km, Monti Sport 58,0 km, Mare Hobby 35,5 km, Monti Hobby 45,0 km

Poreč Triatlon

14. listopada

Poreč, Zelena Resort
Triatlon srednje udaljenosti

MTB Parezana

20. i 21. listopada

Poreč, Vižinada, Funtana, Vrsar, Tar-Vabriga, Grožnjan
Međunarodna biciklistička MTB utrka
Biciklistička staza proteže se mjestima kojima je prije stotinu godina prolazila željeznička pruga Parezana, povezujući tada gradove Trst i Poreč

14. humanitarna bicikljada

20. listopada

Pazin